

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności art. 1, 2 i 3 decyzji Komisji z dnia 5 grudnia 2007 r. C(2007)5910 wersja ostateczna w sprawie COMP/F/38.629 — Kauczuk chloroprenowy;
- ewentualnie, znaczne obniżenie grzywny nałożonej na skarżące zgodnie z art. 2 tej decyzji;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W drodze skargi skarżące żądają stwierdzenia nieważności decyzji Komisji z dnia 5 grudnia 2007 r. C(2007)5910 wersja ostateczna (sprawa COMP/F/38.629 — Kauczuk chloroprenowy) dotyczącej postępowania na podstawie art. 81 WE i art. 53 porozumienia EOG w zakresie, w jakim Komisja stwierdziła, że skarżące naruszyły art. 81 WE oraz nałożyła na nie grzywnę, żądając od nich, by zakończyły natychmiast podnoszone naruszenie.

Na poparcie swoich żądań skarżące podnoszą sześć zarzutów:

W ramach zarzutów pierwszego i drugiego skarżące twierdzą po pierwsze, że Komisja popełniła oczywisty błąd w ocenie, stwierdzając, iż skarżące uczestniczyły w naruszeniu art. 81 WE, gdyż ani nie udowodniła, że skarżące podzielały wspólny cel z innymi producentami chloroprenu w celu utworzenia kartelu, ani nie udowodniła, że skarżące uczestniczyły w uzgodnionej praktyce.

Po drugie, skarżące utrzymują, iż Komisja naruszyła ich prawo do obrony oraz naruszyła art. 253 WE i zasadę dobrej administracji, ponieważ nie umożliwiła dostępu do oświadczeń Bayer przedstawionych na posiedzeniu niejawnym.

W ramach zarzutów trzeciego, czwartego, piątego i szóstego skarżące wnoszą do Sądu o znaczne obniżenie grzywny nałożonej przez Komisję na podstawie art. 2 zaskarżonej decyzji.

W zarzucie trzecim skarżące podnoszą bowiem, że Komisja naruszyła zasady pewności prawa i niedziałania prawa wstecz, obliczając grzywnę na podstawie wytycznych w sprawie grzywien z 2006 r., zamiast na podstawie wytycznych w sprawie metody ustalania grzywien z 1998 r.

W zarzucie czwartym skarżące utrzymują, iż Komisja popełniła oczywisty błąd w ocenie w odniesieniu do obliczenia wartości sprzedaży przy ustalaniu podstawowej kwoty grzywny. Ponadto, zdaniem skarżących, Komisja naruszyła podobno zasadę proporcjonalności, ponieważ skarżące zostały ukarane dwa razy.

W zarzucie piątym skarżące twierdzą, iż Komisja popełniła oczywisty błąd w ocenie w odniesieniu do czasu trwania kartelu.

Wreszcie w zarzucie szóstym skarżące podnoszą, iż Komisja popełniła oczywisty błąd w ocenie i naruszyła art. 253 WE oraz zasady proporcjonalności i równego traktowania, jako że nie obniżyła ona z tytułu okoliczności łagodzących grzywny nałożonej na skarżące.

Skarga wniesiona w dniu 19 lutego 2008 r. — Exalation przeciwko OHIM (Vektor-Lycopin)**(Sprawa T-85/08)**

(2008/C 107/61)

*Język postępowania: niemiecki***Strony**

Strona skarżąca: Exalation Ltd (Ilford, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciel: adwokat K. Zingsheim)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 17 grudnia 2007 r. w sprawie R 1037/2007-4 oraz decyzji OHIM z dnia 4 maja 2007 r. i nakazanie OHIM rejestracji znaku towarowego „Vektor-Lycopin” zgłoszonego przez skarżącą jako wspólnotowego znaku towarowego;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „Vektor-Lycopin” dla towarów z klas 5, 29 i 30 (zgłoszenie nr 4 838 983).

Decyzja eksperta: częściowe odrzucenie zgłoszenia.

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania.

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (WE) nr 40/94 ⁽¹⁾, jako że zgłoszony znak towarowy ma dostatecznie odróżniający charakter i nie jest opisowy.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1994 L 11, s. 1).

odrzuconiem wspólnotowego znaczenia przedmiotu skargi złożonej do Komisji zostały błędnie ocenione.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 773/2004 z dnia 7 kwietnia 2004 r. odnoszące się do prowadzenia przez Komisję postępowań zgodnie z art. 81 i art. 82 traktatu WE (Dz.U. L 123, s. 18).

Skarga wniesiona w dniu 22 lutego 2008 r. — Global Digital Disc przeciwko Komisji

(Sprawa T-96/08)

(2008/C 107/62)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Global Digital Disc GmbH & Co. KG (Drezno, Niemcy) (przedstawiciel: Rechtsanwalt E. Stein)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

— Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 7 grudnia 2007 r. COMP/C-3/38.803 — Global Digital Disc (GDD)/Philips;

— obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca podważa decyzję Komisji z dnia 7 grudnia 2007 r. w sprawie COMP/C-3/38.803 — Global Digital Disc (GDD)/Philips. W decyzji tej Komisja odrzuciła zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 773/2004 ⁽¹⁾ skargę złożoną do niej przez skarżącą, w której wskazywała ona na różne naruszenia art. 82 WE popełnione przez stronę, której dotyczyła skarga, w związku z jej praktyką licencyjną w zakresie CD-R.

Na poparcie skargi skarżąca twierdzi po pierwsze, iż Komisja naruszyła obowiązek uzasadnienia. Ponadto — jej zdaniem — Komisja naruszyła prawo skarżącej do obrony. Wreszcie skarżąca zarzuca, iż argumenty Komisji mające przemawiać za

Skarga wniesiona w dniu 20 lutego 2008 r. — KUKA Roboter przeciwko OHIM (znak towarowy w kolorze pomarańczowym)

(Sprawa T-97/08)

(2008/C 107/63)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: KUKA Roboter GmbH (Augsburg, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat A. Kohn)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej z dnia 14 grudnia 2007 r. w sprawie R 1572/2007-4;

— obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: pozbawiony konturów znak towarowy w kolorze pomarańczowym dla towarów z klasy 7 (zgłoszenie nr 4 607 801)

Decyzja eksperta: odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty:

— naruszenie art. 28 WE, jako że zaskarżona decyzja stanowi środek o skutku równoważnym ograniczeniom ilościowym;

— naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 40/94 ⁽¹⁾, ponieważ zgłoszony znak towarowy posiada odróżniający charakter;